

Několik mýtů o právnících

Nežádka se **advokát stane na nějakou dobu firemním právníkem**. Co je na této pozici lepší nebo horší?

MARC MÜLLER
advokát

Je třeba na rovinu říci, že rozdíly mezi prací podnikového právníka a advokáta nejsou až tak markantní. Po prvním přechodu od advokacie k pozici firemního právníka i po návratu zpět do advokacie se mi to potvrdilo. Zkusím tedy vyvrátit několik mýtů a předsudků.

Za prvé, práce firemního právníka je prý klidnější. Osobně moc rozdílů nevidím. Fúze je fúzí bez

ohledu na to, kde člověk pracuje, lhůty jsou také stejné.

Ani rozmanitost práce není výrazně odlišná. Buď člověk pracuje ve větší kanceláři či firmě a má „své“ specializace, nebo je zaměstnán v menší organizaci a musí fungovat „univerzálně“, a jeho záběr tudíž počíná kupní smlouvou na nový kávovar přes jednání u soudu a končí fúzí. Vážně si někdo myslí, že je rozdíl v tom, chodíte-li k soudu vymáhat pohledávky pro vlastního zaměstnavatele, nebo pro „cizího“ klienta? Není.

Za druhé, podnikový právník si prý může být jistý určitou stabilitou. To v dnešní době považuji za mýtus. Po osobní zkušenosti vím, že jsou propouštěni právníci bez ohledu na to, zda se věnují advokacii, či působí v podniku. Stabilita není otázkou práce v advokacii či v podniku, záleží na pracovním místě a senioritě.

Za třetí, firemní právník údajně „nemá klienty“. Opak je pravdou, mnohdy jich má víc než advokát. Těmi klienty jsou jeho kolegové v podniku. V případě velké firmy to jsou stovky lidí. K tomu se advokát jen těžko a pomalu dopracovává. Další věcí je vnímání těchto klientů. Advokátův klient ví, že za každý úkon nebo za každou čtvrt hodinu musí zaplatit, v podniku je právník prostě k dispozici a kolega mu zaplatit nemusí. Což znamená, že se na něho obrací mnohem častěji... Jakže to bylo s tím klidem?

Své kolegy neodmítnete

Za čtvrté, advokát prý vydělává mnohem více peněz. I zde ale velmi záleží na tom, na jaké pozici právník pracuje. V tomto bodu bych dokonce připsal malé plus ve prospěch podniku.

A za páté, advokát má mít v práci větší volnost. To si také nemyslím. Klient je prostě klient. Advokát

má ve většině případů rozmanitější klientelu, podnikový právník má vlastně jen jednoho klienta. Jisté je, že advokát i podnikový právník se setkávají s velkou lidskou rozmanitostí, jelikož klient je vždy žadatel o právní pomoc, buď pro sebe, nebo pro firmu. Advokát má volnou ruku snad jen v jediném případě: smí odmítnout klienta. Tuto volbu jsem si také někdy přál mít v době, kdy jsem pracoval ve firmě. To je malý plusový bod pro advokacii. Na druhou stranu, jak často se to děje?

Kdo je tedy vítězem? Upřímně řečeno, nikdo. Osobně jsem šťastný, že jsem si vyzkoušel obě prostředí. A kdo ví, třeba v budoucnu změnu absolvuji ještě jednou.

Autor byl řadu let interním právníkem v energetické firmě E.ON. Od roku 2016 je partnerem pražské advokátní kanceláře bpv Braun Partners.